

7946
30/4/14

Αθήνα, 30/4/2014

Ερώτηση

Προς τον κ. Υπουργό Υγείας

Θέμα : Νομιμότητα, αξιοκρατία, ηθική: άγνωστοι όροι για την Κυβέρνηση

Η συγκυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας – ΠΑΣΟΚ προσπαθεί να πείσει τους πολίτες ότι βασική στόχος της πολιτικής της είναι η καταπολέμηση της διαφθοράς. Το ιδεολόγημα που έχει εφεύρει είναι ότι η οικτρή δημοσιονομική κατάσταση της χώρας οφείλεται κυρίως στην εκτεταμένη διαφθορά των δημοσίων υπαλλήλων και των υπόλοιπων επαγγελματικών ομάδων, την οποία έχει βαλθεί να καταπολεμήσει. Όμως τον τελευταίο καιρό διαβάζουμε συνεχώς ειδήσεις που καταδεικνύουν ότι βασική πηγή διαφθοράς στην ελληνική κοινωνία είναι η ίδια η κυβέρνηση και τα κομματικά της στελέχη. Οι παρακάτω περιπτώσεις αποδεικνύουν ότι όταν η νομιμότητα δεν συνάδει με τα πολιτικά συμφέροντα της Κυβέρνησης, τόσο το χειρότερο για τη νομιμότητα. Ενώ η Κυβέρνηση προσπαθεί να δημιουργήσει επικοινωνιακές εντυπώσεις περί αμείλικτης και ισότιμης εφαρμογής των νόμων απέναντι σε όλους, την ίδια στιγμή αλληθωρίζει επικίνδυνα όταν η ισχύς των Νόμων αφορά τα δικά της στελέχη.

Έχει περάσει περισσότερο από ένας μήνας από τότε που πρωτοδιαβάσαμε στον Τύπο την εξής είδηση: “Καταδικάστηκε αμετάκλητα ο γενικός γραμματέας του Υπουργείου Υγείας Πελοπίδας Καλλίρης επειδή ως πρόεδρος του ΟΔΙΕ εμπόδιζε τη μονιμοποίηση των συμβασιούχων από το ΑΣΕΠ προκειμένου να είναι όμηροι του πελατειακού κράτους” (Εφημερίδα των Συντακτών, 20/3/2014). Η αμετάκλητη ποινή που επιβλήθηκε από τον Άρειο Πάγο στον Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Υγείας ανερχόταν σε 8 μήνες φυλάκιση με αναστολή για παράβαση καθήκοντος. Περισσότερο από ένα μήνα μετά, ο κύριος Καλλίρης παραμένει στη θέση του.

Ο Υπαλληλικός Κώδικας (άρθρο 149, “Αυτοδίκαιη έκπτωση λόγω ποινικής καταδίκης”) ορίζει: “Ο υπάλληλος εκπίπτει αυτοδικαίως της υπηρεσίας, εφόσον με αμετάκλητη δικαστική απόφαση καταδικασθεί σε ποινή τουλάχιστον πρόσκαιρης κάθειρξης ή σε οποιαδήποτε ποινή για πλημμέλημα από τα αναφερόμενα στην περ. α’ της παρ. 1 του άρθρου 8 του παρόντος ή σε οποιαδήποτε ποινή για λιποταξία, (...). Η έκπτωση επέρχεται από την ημερομηνία δημοσίευσης της αμετάκλητης καταδικαστικής απόφασης. Για την έκπτωση εκδίδεται διαπιστωτική πράξη, περίληψη της οποίας δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.” Βεβαίως, ο κύριος Καλλίρης αποτελεί μετακλητό υπάλληλο του Υπουργείου, ο οποίος διορίστηκε με την υπ’ αριθμ. ΔΥ1α/οικ./ΓΠ 75030/30-07-2012 (ΦΕΚ 371/ΥΟΔΔ/02-08-2012) κοινή απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Υγείας. Ως μετακλητός υπάλληλος, δεν εμπίπτει στις διατάξεις του Υπαλληλικού Κώδικα. Επομένως, στη συγκεκριμένη περίπτωση, η Κυβέρνηση επικαλείται “κενό νόμου”, προκειμένου να διατηρήσει στη θέση του έναν άνθρωπο που έχει καταδικαστεί αμετάκλητα από την ελληνική δικαιοσύνη για διαφθορά.

Παρόλα αυτά, στην περίπτωση του κυρίου Καλλίρη δεν υπάρχει στην πραγματικότητα κενό νόμου. Η παραπάνω απόφαση διορισμού του Γενικού Γραμματέα παραπέμπει στο άρθρο 50 του Κώδικα Νομοθεσίας για την Κυβέρνηση και τα κυβερνητικά όργανα, σύμφωνα με το οποίο “Οι γενικοί γραμματείς των υπουργείων διορίζονται και παύονται με κοινή απόφαση του Πρωθυπουργού και του κατά περίπτωση αρμόδιου υπουργού που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως”. Επομένως, αρκεί μια απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Υγείας

για να παυθεί ο Γενικός Γραμματέας. Άρα, το γεγονός ότι ο κύριος Καλλίρης παραμένει στη θέση του αποτελεί κυβερνητική επιλογή και όχι αβλεψία.

Οι αρμοδιότητες του κυρίου Καλλίρη, ως γενικού γραμματέα του Υπουργείου, καθιστούν το ζήτημα της παραμονής στη θέση του εξαιρετικά σύνθετο και ευαίσθητο, για να μπορεί η Κυβέρνηση να επικαλείται ένα ανυπόστατο κενό νόμου. Σύμφωνα με το άρθρο 117 του Υπαλληλικού Κώδικα, ο Γενικός Γραμματέας είναι το δεύτερο τη τάξει πειθαρχικό όργανο, αρμόδιο να αποφασίζει για την επιβολή πειθαρχικών ποινών στους υφισταμένους του υπαλλήλους του Υπουργείου Υγείας. Επομένως, στην περίπτωση του κυρίου Καλλίρη, έχουμε το εξής παράδοξο: ένας Γενικός Γραμματέας αμετάκλητα καταδικασμένος για διαφθορά παραμένει στη θέση του, από την οποία μπορεί να κρίνει αν θα επιβληθεί πειθαρχική σε κάποιον υφιστάμενό του. Εξ' αυτού, προκύπτει μείζον ηθικό, πολιτικό και νομικό ζήτημα για τον Πρωθυπουργό και τον Υπουργό Υγείας. Με την επιλογή τους να διατηρήσουν στη θέση του τον Γενικό Γραμματέα, φανερώνουν ότι για την κυβέρνηση η ηθική και η νομιμότητα είναι έννοιες που μπορούν να ξεχειλώνουν κατά το δοκούν.

Το ζήτημα όμως δεν τελειώνει εκεί. Ο Γεν. Γραμματέας του Υπουργείου υγείας, Πελοπίδας Καλλίρης, είναι πλέον υποψήφιος Αντιπεριφερειάρχης Πελοποννήσου, παραμένοντας στη θέση του κατά τη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου. Η υποψηφιότητά του αναδεικνύει ακόμα ένα μεγάλο ηθικό ζήτημα για την Κυβέρνηση και τον ίδιο. Πώς είναι δυνατό, ένας άνθρωπος με αμετάκλητη ποινική καταδίκη για παράβαση καθήκοντος να διατηρεί τη θέση του στη Δημόσια Διοίκηση και ταυτόχρονα να διεκδικεί το αξίωμα του Αντιπεριφερειάρχη Πελοποννήσου;

Την ίδια στιγμή, σύμφωνα με το Δελτίο Τύπου της Ελληνικής Εταιρείας Μάνατζμεντ Υπηρεσιών Υγείας (16-4-2014), 5-6 Διοικητές Νοσοκομείων δε διαθέτουν τα απαραίτητα, για τη θέση την οποία υπηρετούν, πτυχία. Ήδη ο Υπουργός Υγείας, και ενώ στο συνέδριο της ΕΕΜΥΥ δήλωνε κατηγορηματικά ότι «τα πτυχία όλων των υπό διορισμό έχουν ελεγχθεί», λόγω του θορύβου που προκλήθηκε, αναγκάστηκε να παύσει από τη θέση της την αναπληρώτρια διοικήτρια του Νοσοκομείου Έλενα Βενιζέλου – Αλεξάνδρα που διέθετε πλαστούς τίτλους σπουδών. Όπως αναφέρει και η Ελληνική Εταιρεία Μάνατζμεντ Υπηρεσιών Υγείας, για τη συγκεκριμένη υπόθεση ανακύπτουν τα παρακάτω ερωτήματα:

- Ο κ. Αδ. Γεωργιάδης οφείλει να διευκρινίσει αν εξαπατήθηκε από τους πολιτευτές-μέλη της «Επιτροπής» ή αν γνώριζε την αναλήθεια της δημόσιας διαβεβαίωσης που διατύπωσε στις 11-10-2013.
- Ο κ. Υπουργός Υγείας οφείλει να διευκρινίσει αν παρέπεμψε την κ. Μ.Φ. στην Εισαγγελία για τα βαρύτατα ποινικά της αδικήματα. Ενδεχόμενη απραξία του, αποτελεί ποινικό αδίκημα.
- Ομοίως, ο Υπουργός κ. Αδ. Γεωργιάδης οφείλει να δηλώσει αν αναζήτησε τα αχρεωστήτως καταβληθέντα στην κ. Μ.Φ. υπό μορφή μισθών, όχι μόνο τώρα, αλλά και από το 2007. Ενδεχόμενη απραξία του, ισοδυναμεί με συνενοχή.

Αν ευσταθούν οι καταγγελίες και τα δημοσιεύματα, προκύπτει ακόμα ένα μείζον ηθικό και νομικό ζήτημα για τον κύριο Γεωργιάδη, ο οποίος επιλέγει να διατηρεί στις θέσεις τους Διοικητές Νοσοκομείων που αποδεικνύεται ότι δε διαθέτουν τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα για να φέρουν εις πέρας το έργο τους. Ένας από αυτούς τους Διοικητές είναι και ο υπόδικος για χρηματισμό και εκβίαση Χάρης Τομπούλογλου, ο οποίος είχε διοριστεί από την Κυβέρνηση Διοικητής του Νοσοκομείου Παίδων Αγλαΐα Κυριακού.

Επειδή:

- Οι νόμοι πρέπει να εφαρμόζονται ισότιμα έναντι όλων των πολιτών
- Η αρχή της νομιμότητας της Δημόσιας Διοίκησης διαρκώς πλήττεται από τις Κυβερνητικές επιλογές

- Η αξιοκρατία δεν είναι κενό γράμμα, αλλά πρέπει να αφορά όλες τις θέσεις ευθύνης
- Η καταπολέμηση της διαφθοράς οφείλει να αφορά πρωτίστως την Κυβέρνηση και τα στελέχη της
- Η στελέχωση των θέσεων ευθύνης της Δημόσιας Διοίκησης από ανθρώπους που διαθέτουν πλαστά πτυχία ή που τους βαρύνουν ποινικά αδικήματα χαρακτηρίζει ηθικά, νομικά και πολιτικά την Κυβέρνηση

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

1. Γιατί παραμένει ακόμα στη θέση του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Υγείας ο κύριος Καλλίρης, παρά την αμετάκλητη καταδίκη του; Γιατί δεν εφαρμόζονται στην περίπτωσή του οι διατάξεις του νόμου; Πώς είναι δυνατόν να κρίνει πειθαρχικά τους υφισταμένους του κάποιος ο οποίος βρίσκεται παράνομα στη θέση του;
2. Πως νομιμοποιείται ηθικά να διεκδικεί ένα τόσο σημαντικό αξίωμα στις αυτοδιοικητικές εκλογές ένα πολιτικό πρόσωπο που έχει καταδικαστεί για παράβαση καθήκοντος;
3. Ευσταθούν τα δημοσιεύματα περί 5-6 διοικητών νοσοκομείων που δεν διαθέτουν τα απαραίτητα για τη θέση τους πτυχία; Αν ναι, τι προτίθεται να πράξει το Υπουργείο Υγείας;
4. Τι προέβλεπε η έκθεση της Επιτροπής Επιλογής Διοικητών Νοσοκομείων για τη συγκεκριμένη αναπληρώτρια Διοικήτρια που παύθηκε;
5. Θα ασκηθούν ποινικές διώξεις και θα αναζητηθούν τα χρήματα με τα οποία αμείφθησαν από όσους τοποθετήθηκαν σε θέσεις ευθύνης με απόφαση της Κυβέρνησης, χωρίς να διαθέτουν τα απαραίτητα προσόντα;

Οι Ερωτώντες Βουλευτές

Ανδρέας Ξανθός

Κώστας Ζαχαριάς

Νίκος Μιχαλάκης

Έφη Γεωργοπούλου – Σαλτάρη

Δημήτρης Κοδέλας